

Horen en zien!

Meditatie Kerstmorgen 1998 Lukas 2, 20

'En de herders keerden terug, God ovende en prijzende om alles wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk het hun gezegd was.'

thema: WAT WIL JE HOREN?

Gemeente van Jezus onze Heer,

Wat wil je horen vandaag? Wil je horen en luisteren naar een bericht van God? Wil je horen naar wat de engel boodschap aan de mensen? Wat wil je horen vandaag?

Want er is vandaag veel te horen en zelfs veel te zien.

Wij horen in het kerstevangelie van verschillende personen en gebeurtenissen. En de vraag is: Willen we hen horen?

Keizer Augustus is de eerste van wie we te horen krijgen. en Quirinius, de plaatselijke president en generaal, die in naam van de keizer het bewind voert over de provincie Palestina. ~~Want~~ het is maar een kleine provincie in dat grote romeinse rijk.

We horen van Jozef, die in naams des keizers terugkeert naar zijn geboortegrond, samen met zijn vrouw Maria. We horen van haar zwangerschap en de bevalling, en de moeite die zij hebben om onderdak te vinden.

Al deze personen behoren bij het aardse toneel in dit kerstevangelie. Maar dan verplaatst de schijnwerper zich naar het hemelse toneel. En dan horen we van hemelse gewesten. We horen de engel, die in de naam van God een blijde boodschap brengt. We horen van herders die het bericht opvangen. We horen van engelen, die als één koor zingen, zodat de hele schepping het kan horen. En al dezen zijn betrokken bij het hemelse gewest.

En de vraag is nogmaals: Wat wil je horen?

Wil je horen en begrijpen en inzien, dat het kerstevangelie gebeurt onder de tirannie van de bezetter? Wil je wel horen, dat Jozef en Maria als asielzoekers rondtrekken, en dat er niemand is die ruimte voor hen maakt, ook al hebben ze een kleine baby bij zich.

Wat wil je horen? Wil je horen naar wat de engel te zeggen heeft; dat je niet te zeer moet schrikken van wat God doet in je leven, maar dat je hart vol blijdschap mag zijn, als God omziet naar de mensen, in in de mensen een welbehagen heeft. Wat wil je horen?

Wil je horen naar de lofzang van de engelen vanwege de liefde van God voor de mensen, en wil je zelfs gaan meezingen? Wat wil je, als kind van God?

Er is één grote dreiging waaraan het kerstverhaal ten onder zou kunnen gaan. En dat gevaar is, dat er in deze wereld zoveel dingen te horen zijn, die het lied van de engelen overstemmen.

Ga maar eens na, wat wij mensen allemaal te horen krijgen in onze levensdagen. Radio en televisie, kranten, verhalen, levensgeschiedenissen, morrende mensen, er zijn zoveel geluiden en stemmen die het gezang van de engelen willen verdringen. En dan dreigt het

gevaar dat wij niet meer Gods liefde horen.

Soms denk je, dat er in alles wat er te horen is, dat het kerstevangelie van de hoop en de toekomst erin zit, maar schijn bedriegt. Het journaal meldt, dat de kindersterfte afneemt! En nu wij het feest van het kind van Bethlehem vieren, dringt dat bericht tot ons door. Het gaat beter in de wereld, want er sterven steeds minder kinderen. Maar willen we dat horen, en met elkaar in verband brengen?

Kunnen wij het aan om wat wij beleven en te horen krijgen in het licht te zien van het kerstevangelie? Willen wij horen, dat er nog steeds teveel kinderen sterven in armoede en honger en ziekte? Of willen we dat niet horen?

Wij hebben een luxe uitgangspositie: We kunnen zelf bepalen wat we horen willen, en wat niet. We kunnen ons afsluiten voor alles wat er gebeurt. Maar het blijft gelden, dat we verantwoordelijk zijn voor de schepping die God ons toevertrouwt.

Als wij naar God horen, dan leren we ook dat we Hem toebehoren, en dienen te gehoorzamen. Dan dienen wij zorg te dragen voor de schepping en de mensen, zoals Maria zorg heeft gedragen voor haar kind.

In dat ene woord 'gehoorzamen', dat zo zwaar klinkt en ook zo zwaar op de maag kan liggen, in dat woord hoor je twee woorden: Horen en amen, gehoorzamen. Gehoorzamen aan God is dus: Horen naar wat Hij je zegt, en amen zeggen, op zijn beloften. Dat is de levenskunst die we meekrijgen op dit kerstfeest.

Horen naar zijn stem en amen zeggen op Zijn beloften en geboden. En dat is ook precies wat ons wordt aangeduid met 'navolging van Christus'. Dat betekent: Steeds opnieuw horen naar de woorden van Jezus, en in zijn voetstappen gaan, aan de hand van God.

Wij leven in een wereld en in een tijd die ons leert: Horen, zien en zwijgen. En zo is ook het spreekwoord. We horen, we laten het leven op ons afkomen, we zien alles wat er gebeurt in Gods goede schepping, en we zwijgen. en zo gaat het in de kerk ook, tot mijn grote verbijstering: Wij horen wat er leeft in de kerk, de moeiten en de vreugden, de conflicten en de problemen, en we zien in de kerk, dat mensen hieraan pijn lijden, en we zwijgen. Wij doen onze mond niet open, wij zouden niet durven, want wij willen niet kwetsbaar zijn. Horen zien en zwijgen!

Maar wat het kerstevangelie voortaan van ons vraagt dat is: Horen zien en zingen! Horen naar Gods stem, zien naar het werk van Christus, en zingen van de Vader, Zoon en Heilige Geest, waarop wij al onze hoop vestigen.

Dat is de blijde boodschap voor deze kerstmorgen, maar de vraag is nog steeds: Wil je dat wel horen? Wil je dat evangelie in je hart sluiten? Wil je er de vreugde van proeven, om te gaan met God? Wat wil je horen?

En de herders keerden terug, God lovende en prijzende om alles wat zij hadden gehoord en gezien, gelijk het hun gezegd was.

Horen, zien en zingen! Dat staat ons te doen, als kinderen van Kerst, als kinderen van God. En we kunnen die weg gaan, als we dat willen, want we gaan niet alleen, we gaan

samen met andere gelovigen, we gaan samen met onze geliefden, we gaan als gemeente die weg, overal is het: Horen, zien en zingen!

We gaan als kinderen van Kerst niet alleen, we gaan met God, en met zijn Zoon, onze grote voorganger. En we gaan ook niet met lege handen. We gaan het leven door, met de blijdschap die de engelen ons toezingen: De blijdschap, dat er één is, die je heeft gemaakt en gewild, de blijdschap dat er één is, die je nooit uit het oog verliest, de blijdschap dat er één hand is, die je vasthoudt door ziekte en dood en verdriet heen. Dat is de blijdschap die uit de hemelse gewesten naar ons toekomt. Het komt zomaar uit de hemel vallen, voor niets, als genaderegen. We gaan niet met lege handen.

Als wij als kinderen van Kerst verdergaan, Horen, zien en zingend, dan zullen we vaak terugvallen op de engelen en de herders. Want wat zouden wij moeten, zonder een flinke dosis engelengeduld? Wat zou de wereld een nog grotere chaos zijn, als wij niet in Godsnaam geduld met elkaar zouden hebben. En geduld met God ook. Zijn werk gaat ons nooit snel genoeg, maar het is aan Hem om zijn werk te volbrengen. Laat er een flinke dosis engelengeduld in onze bagage zitten.

En als we zo onderweg zijn, zullen we ook zo nu en dan behoefte hebben aan de weerbaarheid van de herders. Zij weten wat het is om te overleven, en staande te blijven. De herders weten wat gevaar is, voor mens en dier. En daarom zijn ze weerbaar tegenover vijandschappen en ongemakken. En wijzelf zullen dikwijls een groot stuk weerbaarheid nodig hebben: Weerbaarheid tegen mensen, die je te na komen, weerbaarheid, tegen de gevaren en dreigingen van het leven zelf.

Het geduld van de engelen en de weerbaarheid van de herders, dat zijn de gereedschappen, die we in onze bagage hebben.

En met die gereedschappen kunnen we blijven gaan met de Vader van Jezus Christus: Horen, zien en zingen!

Link 2,20

En het vers waar de preek over gaat eindigt met de woorden: Gelijk het hun gezegd was! En ook die woorden zijn levend voor ons: Het is ons gezegd; God heeft tot ons gesproken, Jezus heeft ons allang aangesproken, wij kunnen weten waar het God om gaat. 'Gelijk het hun gezegd was', betekent: Je kunt niet langer meer zeggen, dat je van niets wist. Je kunt je er niet meer onderuit draaien, onder die weg van God naar het koninkrijk.

Sterker nog 'gelijk het hun gezegd was' betekent voor ons mensen ook: Wij weten van Gods beloften, en we mogen er niet over zwijgen. Nee, we moeten ze horen en zien en ervan zingen. Zodat we ook in ons lied de liefde van God en zijn Woord verkondigen.

Sommigen zullen denken: Dat is me teveel. Ik heb al zoveel meegemaakt, ik kan niet meer zingen. Weet dan, dat er anderen zijn, die voor je zingen, en die je toezingen. Ik kan mij levendig voorstellen, dat dit alles teveel gevraagd is. En dan mag je zijn zoals Maria. Zij is onder de indruk van alles wat er met haar en om haar heen gebeurt. En dan lezen we van haar: En Maria bewaarde al deze woorden, ze overwegende in haar hart. Als je niet kunt zingen, omdat je hart huilt, of omdat je geen stem meer hebt, dan mag je zijn zoals Maria, die de stem van God bewaart in haar hart.

Wij hebben het met eigen oren gehoord vandaag. We hebben Christus' werk met eigen

ogen gezien. En zoals de ngelen hebben we van zijn heil gezongen.

We hebben het kerstevangelie gehoord, we hebben Jezus gezien in al zijn glorie, en we zingen hier de lof van God. Maar dan begint straks weer het goede leven. En dan mogen we verdertrekken op onze levensweg, met een groot geloof, met een lied dat nog naklinkt in je hart, met weerbaarheid en levensmoed, en met engelengeduld, om de weg te volbrengen.

De Zoon van God is geboren en mens geworden onder de mensen, Hij is de koning van de wereld, de koning van ons leven.

Jezus Christus, lang zal Hij leven. AMEN